

شیوه‌های مؤثر برای فرزند پروری

مترجم: زهرا رضوانی-اصفهان

است گاهی مؤثر باشد، بعضی از آن‌ها ممکن است هرگز مؤثر نباشند و بالاخره این که هیچ روشی همیشه مؤثر نخواهد بود. روش‌های فرزند پروری، که فعلًا آموزش داده می‌شوند، یا مورد تأیید تعلیم دهنگان، روان‌شناسان و دیگر افراد دخیل در رشد کودکاند. در برنامه‌هایی نظیر اثربخشی والدین، انصباط قاطعانه، انصباط مشت و ... گنجانده می‌شوند. گرچه این رویکردها از لحاظ موضوعات مورد تأکید شان تا حدی با هم فرق دارند، در اکثر اصول زیر با هم مشترک‌اند.

یکی از چالش برانگیزترین جنبه‌های فرزندپروری این است که بدانیم چگونه رفتار کودکان را تغییر دهیم، آنان را تشویق کنیم، رفتار نامطلوبشان را متوقف سازیم یا به عبارتی رفتار آن‌ها را تحت تأثیر فرار دهیم. برای این‌منظور، می‌توانیم خواهش کنیم، استدلال کنیم، توضیح دهیم، دستور بدیم، چرب زبانی کنیم، مصالحة کنیم، جیغ و فریاد بکشیم، به تنیه بدنی تهدید کنیم، امتیازات کودک را معلق کنیم یا فقط سر تسليم فرود آوریم و التماس کنیم. برخی از این رویکردها ممکن است در مواقعي خاص مناسب باشند، بعضی از آن‌ها هرگز مناسب نیستند، برخی از این رویکردها ممکن

سی و پنجم

شهریه ماهانه آموزشی - تربیتی
فلسفه ۲۳۷ - ۲۴۶ - ۲۵۵
شماره ۲۰۵

۱-احترام

را فراهم می کنند. از طریق توافق جمعی بهتر از اخذ رأی اکثریت می توان تصمیم گیری گرد. زیرا قانون اکثریت می تواند به استبداد اکثریت و سرکوب اقلیت منجر شود. اگر نتوان از طریق اجماع به توافق رسید، می توان مشکل را در دستور کار جلسه بعدی قرار داد تا فرصت برای پیدا کردن راه حل های دیگر برای اعضای خانواده فراهم شود.

۵-اجتناب از تنبیه فیزیکی و جسمی

خشونت جسمی اعمال شده در سنین اولیه کودکی و الگوگیری رفتار خشن از بزرگسالان به القاء و آموزش خشنونت عادتی در کودکان منجر می شود. تنبیه بدنه و جسمی ممکن است در کوتاه مدت، به واسطه متوقف ساختن رفتار نامطلوب مؤثر باشد. ولی نتایج بلند مدت آن - از جمله خشم، رنجش و آزارگی، ترس و تنفس- از جار برانگیز و حشتناک است. علاوه بر این، اغلب باعث احساس اغتشاش ذهنی، درمانگی و تحقیر و ضایع کردن حق کودکان توسط والدین می گردد.

۶-اصلاح رفتار

انواع مؤثر روش های الضباطی از برخی شکل های اصلاح رفتار استفاده می کنند. پاداش ها (بغل کردن و در آغوش گرفتن، دادن برچسب های مختلف یا انجام فعالیت های خاص) در قبال رفتار خوب داده می شوند و هنگام بدرفتاری، امتیازات گرفته می شود. رفتار خوب را می توان روی یک لوح ساده که یک یا چند رفتار مطلوب را نشان می دهد، ردگیری کرد. رفتار نامطلوب را نیز می توان بال لغور امتیاز تماشای تلویزیون یا سرگرم شدن به فعالیت های دیگر، کاهش داد. محروم ساختن یا به عبارتی فرستادن کودک به اتفاق یا به محلی خسته کننده برای مدت زمان کوتاه یا تا زمانی که بد رفتاری متوقف شود، برای توقف رفتارهای مخرب بسیار سودمند است. این کار به والدین نیز فرصت آرام شدن و خونسرد بودن می دهد.

گرچه موقفيت هیچ روشی در فرزندپروری صد درصد تضمین نمی شود، تداوم جست و جوی راه های بهبود ارتباط و افزایش رضایتمندی برای خانواده ها حائز اهمیت فراوان است. هم چنین توسعه مهارت های پدری و مادری و اعتماد داشتن به آن، عقل سليم و به ویژه عشق ورزیدن به کودکان برای والدین بسیار مهم است.

سرانجام این که باید مطابق ارزش های خانوادگی مقرر و اعلام شده زندگی کنیم و آن گونه محیطی ایجاد کنیم که به والدین فرصت لازم را بدهد و از آنان حمایت کند تا به طور مؤثرتر از کودکان خود مراقبت و مواظبت به عمل آورند.

برای ایجاد رشد و تغییر، احترام متقابل بین فرزندان و والدین باید تقویت گردد و پرورش داده شود. یکی از راه های مهم آموزش احترام، سرمشق دهی و الگوسازی است، یعنی با کودک و دیگران با احترام رفتار کنیم. یکی از روان شناسان کودک، اهمیت مهربانی رفتار کردن با کودک و جذب و قاطعیت، به طور همزمان را مورد تأکید قرار داده است. یکی از مشاوران معروف به نام جین نیز گفته است: «مهربانی برای نشان دادن احترام به کودک و قاطعیت برای نشان دادن احترام به خودمان و به موقعیت از اهمیت زیادی برخوردار است.»

۲-همخوانی ووضوح

همخوانی و هماهنگی در فرزندپروری اهمیت خیلی زیادی دارد و بدون این دو کودکان نرمیدانه دچار اغتشاش و والدین مأیوسانه دچار ناکامی می شوند. حوصله و کار گروهی (جهة متحدد) والدین به تضمین همخوانی کمک می کنند. از آن جا که ثبات و همخوانی یعنی پیروی و دنبال کردن آنچه می گوییم، والدین باید آگاه باشند که از دادن قول و وعده و عیده هایی که نمی توانند به آنها عمل کنند، بپرهیزنند. وضوح نیز به همین دلیل مهم است. کودک باید از قوانین و مقررات و پیامدهای نقض و تخطی از آنها آگاه باشد، زیرا وضوح و روشنی امکان تنبیه غیر منصفانه کودک یا راه های گریز را از بین می برد.

۳-پیامدهای منطقی

یکی از مؤثر ترین راه های بادگیری عبارت است از تجربه کردن پیامدهای منطقی اعمال و کردار مان. بعضی از این پیامدها به طور طبیعی اتفاق می افتد، مثلاً در هوای بارانی چترمان را فراموش می کنیم و آن گاه خیس می شویم. گاهی لازم است والدین پیامدهایی مناسب با رفتارهای بد و غلط کودک تدبیر کنند. پیامدهای منطقی با تنبیه فرق دارد. پیامد باید مربوط به رفتار مشکل ساز، محترمانه (نه تحقیر آمیز) و معقول و مستدل (طراحی شده برای آموزش دادن نه برای رنج دادن) باشد.

۴-ارتباط باز و آزاد

خطوط ارتباط بین والدین و کودکان باید باز نگه داشته شود. فضون متعددی برای تقویت ارتباط وجود دارد که از میان آنها می توان به گوش دادن فعال و استفاده از پیامهایی که با «من» شروع می شوند، اشاره کرد. این دو از مؤلفه های مهم در برنامه اثربخشی والدین به شمار می روند. در گوش دادن فعال، والدین به منظور درک کردن کودک و کمک به او در درک ماهیت مشکلش، به او بازخورد کلامی می دهند. پیامهایی که با «من» شروع می شوند، بدون مقصراً قلمداد کردن کودک، حقایقی را منتقل می کنند. نشست ها و جلسات هفتگی منظم نیز فرصت با هم بودن و طرح مسائل و شکایات، حل مسائل و برنامه ریزی برای فعالیت ها